

Václav Hák

Václav Hák se narodil 8.6. 1937 v Táboře do spokojeného manželství Anny Hákové (roz. Procházkové) a Václava Háka. Maminka pocházela z lékařské rodiny, což ji předurčilo k jejímu povolání. Patřila k vyhledávaným a oblíbeným lékařkám a svoji praxi vykonávala velmi obětavě. Tatínek byl z Malšic a pracoval jako účetní tajemník na okresním hejtmánství.

Šťastný rodinný život skončil 8.6. 1942, kdy na dveře jejich bytu zaklepal několik příslušníků tábořského gestapa, kteří si s sebou manžele Hákovy odvedli. O 3 dny později byli oba zastřeleni na popravišti za tábořskými kasárnami. Na mamčině osudu nic nezměnila ani skutečnost, že se tehdy nacházela v pokročilém stupni těhotenství.

Po této tragické události byla babička i s malým Vašíkem donucena opustit byt. Zázemí jim poskytla rodina Šatavových, ale jak se ukázalo, ani zde nebyl zcela v bezpečí. Obavy z hrozícího poněmčení vedly k jeho neustálým přesunům z místa na místo.

Konec druhé světové války ale příliš klidu do jeho života nepřinesl, protože už v roce 1947 ho čekala cesta do Norska. Zde se ho ujala rodina Linquistových, která byla zapojena do projektu, jenž měl poskytnout nový domov osiřelým dětem. Po dvou letech se ale na přání babičky vrátil zpět do Čech.

Zakončení základní školy znamenalo další změnu místa pobytu. Tentokrát vedly jeho další kroky do Popradu, kde se vyučil leteckým mechanikem. Ve vzdělávání pokračoval pan Hák i při zaměstnání, až nakonec dosáhl titulu inženýr na ČVUT v Praze.

Profesní život pak započal v Plzni u 45. dělostřeleckého průzkumného leteckého pluku, ve kterém ukončil své působení nedlouho po tragické nehodě, při níž došlo ke srážce dvou letounů. Následně odešel pan Hák z armády a dodatečně byl povýšen na nadporučíka.

Odchod z pluku znamenal i odchod z Plzně a návrat na Tábořsko, kde se již natrvalo usadil. Během čínorodého života vystřídal několik zaměstnání, m. j. montéra, bagristy, strojmistra, učitele na střední škole.

Přestože byl život pana Háka naplněn prací a studiem, vždy si našel čas na sport, který je dodnes neodmyslitelnou součástí jeho života. Kromě fotbalu, hokeje a tenisu se velmi aktivně věnoval především lyžování. Vášeň k tomuto sportu uplatnil coby lyžařský instruktor.

Vzhledem k vysokému pracovnímu a sportovnímu nasazení neměl pan Hák na politický život příliš prostoru. Jeho sympatie nicméně získal Alexandr Dubček a jeho socialismus s lidskou tváří. Jako „dubčekovec“ byl po roce 1968 vyškrtnut z KSČ.

V současné době se pan Hák nadále věnuje svým koníčkům, sportuje a radost mu dělá i vnuk Václav Tošner, který je úspěšným závodníkem rallye sprintů.